

متن پرسش

سلام و درود خدمت استاد عزیزم: استاد چگونه با فرمایش آیت الله بهجت (ره) در کتاب بشارت از حجت عجل الله تعالی فرجه الشریف (امام زمان علیه السلام ما را می بینند و صدای ما را قبل از اینکه خودمان به زبان بیاوریم و بشنویم می شنوند) همیشه در همه کارها و رفتارها و نیات مان مدنظر داشته باشیم و ملکه هر لحظه مون باشه؟ من خیلی مواقع که عصبانی میشم از دست بچه های کوچیکم بخاطر اشتباهاتشون یا بازیگوشیهایشون آقا رو از یاد می برم و داد می زنم ولی بعدش کلی از دست خودم ناراحت میشم تا چند روز حالم بده نمیتونم فراموش کنم. بعدش با خودم میگم آخه من کجا و امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف کجا؟ تصمیم گرفتم برای کنترل نفسم از اول بشینم مباحث معرفت نفس شما رو گوش بدم. استاد فکر می کنم همیشه و هر لحظه باید گناهان خودم رو ببینم تا دچار عجب و تکبر نشم. خیلی از خودم بدم میاد. چه توقعی از آقا داشته باشم که منو بپذیرند؟ یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. همچنان که در جلسه ۳۲ «انسان و باز انسان»
<https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۰۵۸۷> عرض شد در نظر به حضرت صاحب الامر مدّ نظر ما آن حضرت که انسانِ انسان ها می باشند می آید که در واقع وجه نهایی ما هستند و از این نظر از درون ما و از طریق خود ما ناظر بر ما می باشند و می توان همواره آن نهایت را که حیّ و حاضرند و جانِ جانان ما هستند، مدّ نظر داشت. ۲. آری! این لطف خداوند است که انسان متوجّه گناهانش می شود ولی نباید مأیوس شد. باید به کمک استغفار از آن گناهان عبور نمود. موفق باشید